

Mihej

¹ Rijeè Gospodnja koja dođe Miheju Moreseæaninu za vremena Joatama, Ahaza i Jezekije, careva Judinijeh, što vidje za Samariju i za Jerusalim.

² Èujte, svi narodi, slušaj, zemljo i što je na njoj, i Gospod Bog da vam je svjedok, Gospod iz svete crkve svoje.

³ Jer, gle, Gospod izlazi iz mjesta svojega, i siæi æe, i hodiæe po visinama zemaljskim.

⁴ I gore æe se rastopiti pred njim, i doline æe se rasjesti, kao vosak od ognja i kao voda što teèe niz strmen.

⁵ Sve je to za zloèinstvo Jakovljevo i za grijehe doma Izrailjeva. Koje je zloèinstvo Jakovljevo? nije li Samarija? koje su visine Judine? nije li Jerusalim?

⁶ Zato æu uèiniti od Samarije gomilu u polju da se sade vinogradi, i pobacaæu kamenje njezino u dolinu i otkriæu joj temelje.

⁷ I svi rezani likovi njezini razbiæe se, i svi æe se darovi njezini sažeæi ognjem, i sve æu idole njezine potrti, jer od plate kurvarske nakupi, i opet æe biti plata kurvarska.

⁸ Zato æu plakati i ridati; hodiæu svuèen i go; plakaæu kao zmajevi i tužiæu kao sove.

⁹ Jer joj se rane ne mogu iscijeliti, dođoše do Jude, dopriješe do vrata mojega naroda, do Jerusalima.

¹⁰ Ne javljajte u Gatu, ne plaèite; u Vit-Afri valjaj se po prahu.

¹¹ Izidi, stanovnice Safirska, s golom sramotom; stanovnica Sananska neæe izaæi; žalost Vet-ezilska neæe vam dati stanka.

¹² Jer stanovnica Marotska tuži za svojim dobrom. Jer siðe zlo od Gospoda do vrata Jerusalimskih.

¹³ Upregni brze konje u kola, stanovnice Lahiska, koja si poèetak grijehu kæeri Sionskoj, jer se u tebi naðoše zloèinstva Izrailjeva.

¹⁴ Zato pošlji dare Moresetu Gatskom; domovi Ahsivski prevariæe careve Izrailjeve.

¹⁵ Još æu ti dovesti našljednika, stanovnice Mariska; doæi æe do Odolama, slave Izrailjeve.

¹⁶ Naèini se æelava i ostrizi se za milom djecom svojom; raširi æelu svoju kao orao, jer se vode od tebe u ropstvo.

2

¹ Teško onima koji smišljaju bezakonje i o zlu se trude na posteljama svojim, i kad svane izvršuju, jer im je sila u ruci.

² Źele njive, i otimaju ih; Źele kuæe, i uzimaju; èine silu èovjeku i kuæi njegovoj, èovjeku i našljedstvu njegovu.

³ Zato ovako veli Gospod: evo, ja mislim zlo tome rodu, iz kojega neæete izvuæi vratova svojih, niti æete hoditi ponosito, jer æe biti zlo vrijeme.

⁴ U ono vrijeme govoriæe se prièa o vama, i naricaæe se žalosno govoreæi: propadosmo;

promijeni dio naroda mojega; kako mi uze! uzevši njive naše razdijeli.

⁵ Zato neæeš imati nikoga ko bi ti povukao uže za ždrijeb u zboru Gospodnjem.

⁶ Nemojte prorokovati, neka oni prorokuju; ako im ne prorokuju, neæe otstupiti sramota.

⁷ O ti, koji se zoveš dom Jakovljevi, je li se umalio duh Gospodnji? jesu li to djela njegova? eda li moje riječi nijesu dobre onome koji hodi pravo?

⁸ A narod se moj prije podiže kao neprijatelj; preko haljine skidate plašt s onijeh koji prolaze ne bojeći se, koji se vraćaju iz boja.

⁹ Žene naroda mojega izgonite iz milijeh kuća njihovijeh, od djece njihove otimate slavu moju navijek.

¹⁰ Ustanite i idite, jer ovo nije poèivalište; što se oskvrni, pogubiæe vas pogiblju velikom.

¹¹ Ako ko hodi za vjetrom i kazuje laži govoreći: prorokovaæu ti za vino i za silovito piæe; taj æe biti prorok ovome narodu.

¹² Doista æu te sabrati svega, Jakove, doista æu skupiti ostatak Izrailjevi; postaviæu ih zajedno kao ovce Vosorske, kao stado usred tora njihova, biæe vrema od ljudstva.

¹³ Pred njima æe iæi koji razbija; oni æe razbiti i proæi kroz vrata, i izaæi æe; i car æe njihov iæi pred njima, i Gospod æe biti pred njima.

3

¹ Zato rekoh: èujte, poglavice Jakovljeve i knezovi doma Izrailjeva, ne treba li vam znati šta je pravo?

² Koji mrzite na dobro a ljubite zlo, sadirete kožu s njih i meso s kosti njihovijeh;

³ I jedete meso naroda mojega i sadirete kožu s njih i kosti im prebijate, i sasijecate kao u lonac i kao meso u kotao.

⁴ Tada æe vikati ka Gospodu, ali ih neæe uslišiti, nego æe sakriti lice svoje od njih u ono vrijeme, kako oni zlo radiše.

⁵ Ovako veli Gospod za proroke koji zavode moj narod, koji grizu zubima svojim i vièu: mir; i ako im ko ne da ništa u usta, dižu rat na nj.

⁶ Zato æe vam utvara biti noæ i proricanje vaše tama; i sunce æe zaæi tijem prorocima i dan æe im se smraèiti.

⁷ Tada æe se postidjeti vidioci, i vraèari æe se posramiti, i svi æe zastrijeti usne svoje, jer neæe biti odgovora Božijega.

⁸ Ali ja sam pun sile od duha Gospodnjega, i suda i hrabrosti da kažem Jakovu zloèinstvo njegovo i Izrailju grijeh njegov.

⁹ Èujte ovo, poglavice doma Jakovljeva i knezovi doma Izrailjeva, koji se gadite na pravdu, i sve što je pravo izvræete;

¹⁰ Koji gradite Sion krvlju i Jerusalem bezakonjem.

¹¹ Poglavari njegovi sude po mitu, i sveštenici njegovi uèe za platu, i proroci njegovi gataju za novce, a na Gospoda se oslanjaju govoreæi: nije li Gospod usred nas? neæe doæi zlo na nas.

¹² Zato æe se s vas Sion preorati kao njiva, i Jerusalem æe postati gomila, i gora od doma visoka šuma.

4

¹ Ali æe u pošljednja vremena biti utvrđena gora doma Gospodnjega navrh gora i uzvišena iznad humova, i narodi æe se stjecati k njoj.

² I iæi æe mnogi narodi govoreæi: hodite, da idemo na goru Gospodnju i u dom Boga Jakovljeva, i uèiæe nas svojim putovima, i hodiæemo njegovijem stazama; jer æe iz Siona izaæi zakon i rijeè Gospodnja iz Jerusalima.

³ I sudiæe među mnogim narodima, i pokaraæe jake narode nadaleko, i oni æe raskovati maèeve svoje na raonike, i koplja svoja na srpove; neæe dizati maèa narod na narod, niti æe se više uèiti ratu.

⁴ Nego æe sjedjeti svaki pod svojom vinovom lozom i pod smokvom, i neæe biti nikoga da ih plaši; jer usta Gospoda nad vojskama rekoše.

⁵ Jer æe svi narodi hoditi svaki u ime boga svojega; a mi æemo hoditi u ime Gospoda Boga svojega uvijek i dovijeka.

⁶ U to vrijeme, govori Gospod, sabraæu hrome, i skupiæu odagnane i kojima zlo uèinih.

⁷ I uèiniæu od hromijeh ostatak i od odagnanih silan narod; i Gospod æe carovati nad njima na gori Sionu otsada i dovijeka.

⁸ I ti, kulo stadu, stijeno kæeri Sionskoj, tebi æe doæi, doæi æe prva vlast, carstvo kæeri Jerusalimske.

⁹ Zašto vièeš tako jako? nema li cara u tebi? eda li izgiboše tvoji savjetnici, te te obuzeše bolovi kao porodilju?

¹⁰ Muèi se i vièi, kæeri Sionska, kao porodilja, jer æeš izaæi iz grada i stanovaæeš u polju, i

otiaei æeš u Vavilon; ondje æeš se osloboditi, ondje æe te iskupiti Gospod iz ruku neprijatelja tvojih.

¹¹ A sada se sabraše na te mnogi narodi govoreæi: da se oskvrni, i da se oèi naše nagledaju Siona.

¹² Ali ne znaju misli Gospodnjih, niti razumiju namjere njegove, jer ih je skupio kao snoplje na gumno.

¹³ Ustani i vrsi, kæeri Sionska, jer æu ti naèiniti rog gvozden, i kopita æu ti naèiniti mjedena, te æeš satrti mnoge narode, i posvetiaeu Gospodu blago njihovo i imanje njihovo Gospodu sve zemlje.

5

¹ Saberi se sada u èete, èetnice, opsjedi nas, neka biju prutom po obrazu sudiju Izrailjeva.

² A ti, Vitlejeme Efrato, ako i jesi najmanji meðu tisuæama Judinijem, iz tebe æe mi izaæi koji æe biti gospodar u Izrailju, kojemu su izlasci od poèetka, od vjeènijeh vremena.

³ Zato æe ih ostaviti dokle ne rodi ona koja æe roditi; tada æe se ostatak braæe njegove vratiti sa sinovima Izrailjevijem.

⁴ I stajaæe i pašæe ih silom Gospodnjom, velièanstvom imena Gospoda Boga svojega; i oni æe nastavati, jer æe on tada biti velik do krajeva zemaljskih.

⁵ I on æe biti mir; kad dođe Asirac u našu zemlju, i kad stupi u dvore naše, tada æemo podignuti na nj sedam pastira i osam knezova iz naroda.

⁶ I oni æ opasti zemlju Asirsku maèem i zemlju Nevrodovu na vratima njegovijem; i on æ nas izbaviti od Asirca kad dođe u našu zemlju i kad stupi na među našu.

⁷ I ostatak æ Jakovljevi biti usred mnogih naroda kao rosa od Gospoda i kao sitan dažd po travi, koja ne èeka èovjeka niti se uzda u sinove èovjeèije.

⁸ I ostatak æ Jakovljevi biti među narodima, usred mnogih naroda, kao lav među zvijerima šumskim, kao laviæ među stadima ovaca, koji kad ide tlaèi i rastrže i nema nikoga da izbavi.

⁹ Ruka æ ti se uzvisiti nad protivnicima tvojim, i svi æ se neprijatelji tvoji istrijebiti.

¹⁰ I u ono æu vrijeme, govori Gospod, istrijebiti konje isred tebe i potræu kola tvoja.

¹¹ I zatræu gradove u tvojoj zemlji, i razvaliaæu sva tvrda mjesta tvoja;

¹² I istrijebiaæu vraèanje iz ruku tvojih, i neæeš imati gatara;

¹³ I istrijebiaæu likove tvoje rezane i stupove tvoje isred tebe, i neæeš se više klanjati djelu ruku svojih;

¹⁴ I iskorijeniaæu gajeve tvoje isred tebe, i raskopaæu gradove tvoje,

¹⁵ I izvršiaæu osvetu s gnjevom i ljutinom na narodima koji ne slušaše.

6

¹ Slušajte šta govori Gospod: ustani, sudi se s gorama, i neka èuju humovi glas tvoj.

² Slušajte, gore i tvrdi temelji zemaljski, parbu Gospodnju, jer Gospod ima parbu s narodom svojim, i s Izrailjem se sudi.

³ Narode moj, šta sam ti uèinio? i èim sam ti dosadio? Odgovori mi.

⁴ Jer te izvedoh iz zemlje Misirske i iskupih iz kuæe ropske i poslah pred tobom Mojsija, Arona i Mariju.

⁵ Narode moj, opomeni se što naumi Valak car Moavski i što mu odgovori Valam sin Veorov, od Sitima do Galgala šta bi, da poznaš pravdu Gospodnju.

⁶ Su èim æu doæi pred Gospoda da se poklonim Bogu višnjemu? hoæu li doæi preda nj sa žrtvama paljenicama? s teocima od godine?

⁷ Hoæe li Gospodu biti mile tisuæe ovnova? desetine tisuæa potoka ulja? hoæu li dati prvenca svojega za prijestup svoj? plod utrobe svoje za grijeh duše svoje?

⁸ Pokazao ti je, èovjeèe, što je dobro; i šta Gospod ište od tebe osim da èiniš što je pravo i da ljubiš milost i da hodiš smjerno s Bogom svojim?

⁹ Glas Gospodnji vièe gradu, i ko je mudar vidi ime tvoje; slušajte prut i onoga koji ga je odredio.

¹⁰ Nije li jošte u kuæi bezbožnikovoj blago nepravo? i efa krnja, gadna?

¹¹ Hoæe li mi biti èist u koga su mjerila lažna i u tobocu prijevarno kamenje?

¹² Jer su bogatuni njegovi puni nepravde, i stanovnici govore laž, i u ustima im je jezik prijevaran.

¹³ Zato æu te i ja biti da oboliš, pustošiæu te za

grijehe tvoje.

¹⁴ Ti æeš jesti, ali se neæeš nasititi, i padanje tvoje biæe usred tebe; i sklanjaæeš, ali neæeš izbaviti, i što izbaviš predaæu maèu.

¹⁵ Ti æeš sijati, ali neæeš žeti; ti æeš cijediti masline, ali se neæeš namazati uljem, i mast, ali neæeš piti vina.

¹⁶ Jer se drže uredbe Amrijeve i sva djela doma Ahavova, i hodite po savjetima njihovijem, da te predam u pogibao, i stanovnike njegove u potsmijeh, i nosiæete sramotu naroda mojega.

7

¹ Teško meni! jer sam kao kad se obere ljetina, kao kad se pabirèi poslije branja vinogradskoga; nema grozda za jelo, ranoga voæa želi duša moja.

² Nesta pobožnoga sa zemlje i nema pravoga meðu ljudima, svi vrebaju krv, svaki lovi brata svojega mrežom.

³ Da èine zlo objema rukama što više mogu, ište knez; i sudija sudi za platu, i ko je velik govori opaèinu duše svoje, i spleæu je.

⁴ Najbolji je izmeðu njih kao trn, najpraviji je gori od trnjaka; dan stražara tvojih, pohođenje tvoje, dođe, sada æe se smesti.

⁵ Ne vjerujte prijatelju, ne oslanjajte se na voða; od one koja ti na krilu leži, èuvaj vrata usta svojih.

⁶ Jer sin grdi oca, kæi ustaje na mater svoju, snaha na svekrvu svoju, neprijatelji su èovjeku domašnji njegovi.

⁷ Ali ja æu Gospoda pogledati, èekaæu Boga spasenja svojega; uslišiæe me Bog moj.

⁸ Nemoj mi se radovati, neprijateljice moja; ako padoh, ustaæu; ako sjedim u mraku, Gospod æe mi biti vidjelo.

⁹ Podnosiæu gnjev Gospodnji, jer mu zgriješih, dok ne raspravi parbu moju i da mi pravicu; izvešæe me na vidjelo, vidjeæu pravdu njegovu.

¹⁰ Neprijateljica æe moja vidjeti, i sram æe je pokriti, koja mi govori: gdje je Gospod Bog tvoj? oèi æe je moje vidjeti; sada æe se ona pogaziti kao blato na ulicama.

¹¹ U koje se vrijeme sazidaju zidovi tvoji, u to æe vrijeme otiaei zapovijest nadaleko;

¹² U to æe vrijeme dolaziti k tebi od Asirske do tvrdijeh gradova, i od tvrdijeh gradova do rijeke, i od mora do mora, i od gore do gore.

¹³ A zemlja æe biti pusta sa stanovnika svojih, za plod djela njihovijeh.

¹⁴ Pasi narod svoj s palicom svojom, stado našljedstva svojega, koje živi osamljeno u šumi, usred Karmila; neka pasu po Vasanu i po Galadu, kao u staro vrijeme.

¹⁵ Kao u vrijeme kad si izašao iz zemlje Misirske pokazaæu mu èudesu.

¹⁶ Narodi æe vidjeti, i postidjeæe se od sve sile svoje; metnuæe ruku na usta, uši æe im zagluhnuti.

¹⁷ Lizaæe prah kao zmija; kao bubine zemaljske drkæuæi izlješæe iz rupa svojih; pritræaæe uplašeni ka Gospodu Bogu našem, i tebe æe se bojati.

¹⁸ Ko je Bog kao ti? koji prašta bezakonje i pro-

lazi prijestupe ostatku od našljedstva svojega, ne drži dovijeka gnjeva svojega, jer mu je mila milost.

¹⁹ Opet æe se smilovati na nas; pogaziæe naša bezakonja; baciæeš u dubine morske sve grijehe njihove.

²⁰ Pokazaæeš istinu Jakovu, milost Avramu, kako si se zakleo ocima našim u staro vrijeme.

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27